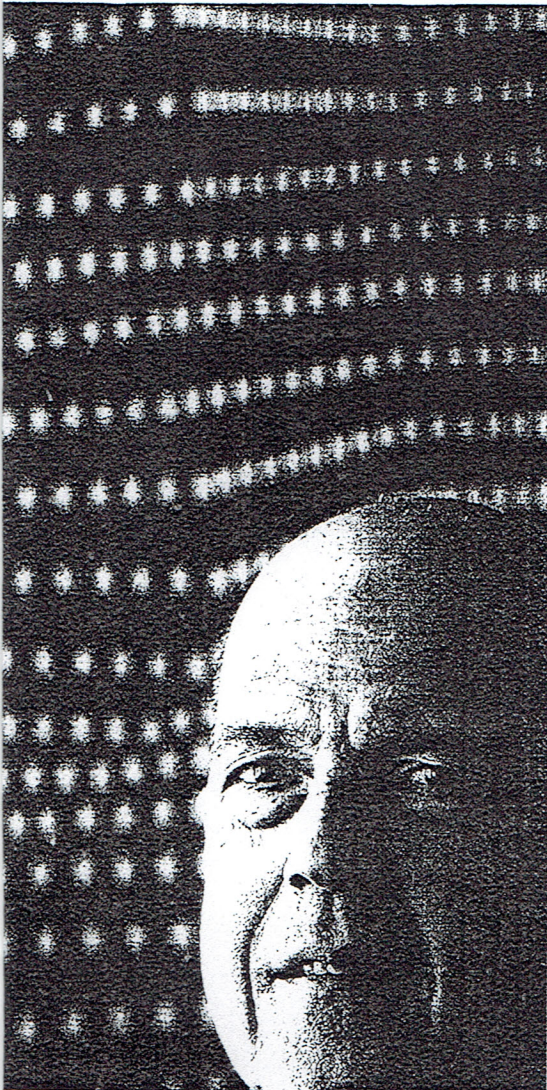

INTERVIEW VAN DE WEEK

de mens en zit en passant ook nog de AIVD dwars

milie van linkerhanden'

och niets boven zo'n ventje dat je aankijkt en roept: 'Oh, maar dat wil ik!'
FOTO UNITED PHOTOS/ROB HENDRIXS

kinderen op technisch gebied doen, kan op onze site terecht. Het bouwen van een eigen flip-machine tot het lanceren van je raket. Tegenwoordig vergaar ik tennis daarvoor op internet, maar eerder moest ik voor elk wisselwagentje van de bibliotheek, maar ik sprak ook met de profs. Belangrijk is dat je je aanpak laagdrempelig houdt. Elk kind dat aan de slag gaat, maakt iets dat werkt. Elk kind heeft een succeservaring - daar gaat het me om."

Al doende leert men, dat is Harlfilosofie. „Als een kind een zeil-entje maakt, heb je dat al. Je nt een kartonnetje, steekt dat in perforator, je doet er twee kanten asjes in, vier kartonnen wiel- op en het rijdt als een zonnetje. Het kost haast niet. Je zet er een je op, plaatst een ventilator op

de vloer en dan moeten ze zelf gaan nadenken hoe ze het verste komt en wat het beste zeil zou zijn. Dan leren ze gelijk meten en een relatie leggen tussen zeiloppervlak en de afgelegde afstand. Dat soort dingen."

Valkenier zegt dat hij gedreven wordt door de gedachte het beste bij de kleine medemens boven te halen. „Je kan inderdaad veel meer dan je denkt. En dat moet je stimuleren. En het moet zo goedkoop mogelijk. Heb je dat allemaal op een rijtje, dan maak je zoveel lol dat het besef ook vanzelf doordringt. Dat is de kern van de ontdekplek-aanpak. En: je kunt er lekker mee verder. Je ziet de kids helemaal op leven. Eigenlijk doe ik het daarvoor. Iemand had laatst een boekje over hoe je een kinderpartijtje opzet. Stralende Kinderogen heette dat. Nou, dat kon je ook zien. Er gaat toch niets boven zo'n ventje dat je aankijkt en roept: 'Oh, maar dat wil ik!'"

Harry en zijn echtgenote Dinkie verschaften zich een entree in het internationale educatieve circuit door

PASPOORT

Harry Valkenier is 58. Hij heeft een zoon van 24 uit een eerder huwelijk, die niet zoveel op heeft met de interessegebieden van zijn vader: „Hij is meer van voetballen." Hij werkt nog een dag per week als onderwijzer op basisschool De Dolfijn in Haarlem-Noord. „Zo blijf je nog steeds met twee benen in de praktijk staan en kun je je optrekken aan het enthousiasme over kinderen." Als Harry Valkenier Producties ontwikkelt hij educatief lesmateriaal en dito speelgoed. „Een jaar of tien geleden kwam het besef dat ik goud in handen had. Toen nog wees iedereen in mijn omgeving nog op zijn voorhoofd."

Zijn website ontdekplek.nl trekt meer dan duizend bezoekers per dag. De daarin verwerkte Encyclopedie is met 1500 kijkers nog succesvoller. Daarnaast vervaardigde Harry voor- en nascholingscursussen voor pabostudenten en leerkrachten in het basisonderwijs, eerst alleen voor de Hogeschool in Holland in Alkmaar, later voor steeds meer marktpartijen. Daarnaast runt hij met zijn echtgenote en afgestudeerd pedagoog Dinkie en een legertje vrijwilligers de Ontdekplek in buurthuis De Til in Haarlem. Samen dragen ze hun nieuwe opvattingen internationaal op educatieve congressen en in workshops uit.

zich zelf uit te nodigen op pedagogische congressen. Harry: „Tussen de grijze professoren! De eerste keer was in Breukelen. Via via hadden we gehoord dat ze op die wereldconferentie ook iets wilden doen met gewone mensen uit het basisonderwijs. Die konden dan ook op de woensdagmiddag langskomen."

„We werden prompt voor het blok gezet door een mevrouw van het ministerie van onderwijs: vertel 'ns wat over jullie project om basisschoolkinderen buiten de lesuren met techniek in contact te brengen. Zo van, die mensen van ontdekplek.nl met hun grote bek, die subsidie willen hebben, eens kijken of ze dit ook reddend. Dus wij ons gauw teruggetrokken

om een verhaal te verzinnen en dat te presenteren. Was niet helemaal netjes. Voor hetzelfde geld ga je af. Je staat tussen Jan en Alleman, die maanden van tevoren weten dat ze daar hun verhaal moeten houden en dat dus lang kunnen voorbereiden. Maar het stond als een huis en zo was het ijs snel gebroken."

Daarna werd het stel redelijk snel gevraagd om op dergelijke congressen workshops techniek te presenteren. „In Zweden hebben we zelfs voor honderden leerkrachten een introductie cursus techniek georganiseerd. Met een ploegje dynamische 'Westfriese juffen' hebben we ook die klus geklaard. Aan het eind van die week was er ook een wereldconferentie van de knappe koppen in de educatieve wereld en daar heb ik de deelnemers, 10 professoren, tijdens een introductieverhaal over techniek in het onderwijs geleerd vliegende schotels te knippen uit een kartonnetje. Met een elastiekje kan je dan je die tientallen meters wegschieten. Drie minuten later was het zootje op de conferentie. Hoogleraren die elkaar beschieten. China onder vuur van Taiwan - één van de betere momenten uit mijn leven."

Bij Valkenier lopen de dingen die hij aanpakt in de regel uit de hand. Vol zelfspot: „Ik zou willen zeggen: Ze worden een succes." Dat geldt ook, zo vindt hij zelf, over zijn 'ooz-activiteiten'.

Valkenier zeult nog een stukje Koude Oorlog met zich mee. Halverwege de jaren negentig vond een vriend van hem een vermoedelijk

Russisch marinelogboek bij de vloedlijn van het Noordzeestrand. Het materiaal werd keurig overhandigd aan de toenmalige BVD en kreeg uiteindelijk onderdak in de kluis van een museum in Den Helder. Omdat de BVD tegen de afspraak in, weigerde de pagina's te vertalen of iets te zeggen over de context, werd de nasleep van het verhaal groter dan de aanleiding. Een serie radioprogramma's die Valkenier maakte met een bevriende Vpro-verslaggever leidde eerst tot vragen in de Tweede Kamer en later tot het vervaardigen van een heus BVD-dossier over Valkenier.

Maar zoals bij zoveel aspecten van Harry's leven grijpt alles in elkaar.

Valkenier: „Via een bevriende Britse pedagoog die inmiddels was opgeklommen tot een gouvernementele positie werd ik gevraagd workshops techniek te geven in een township nabij Kaapstad. Zo belandde ik ook in Bredaasdrorp,

de grootste militaire basis. Heb ik nog een cursusje raketschieten voor de jeugd gegeven. Groot succes!"

Via de afsluitende borrel belandde Harry in onderhoudende kout met een hoge militaire ome. Valkenier: „Het lijkt wel een beetje Kulfie. Ik vertelde hem het verhaal van het logboek en de door ons ontwikkelde theorie dat dit logboek op de bodem van de zee was beland omdat de Noorse marine een Russische onderzeeër onder vuur had genomen die in een van de grootste fjorden wilde infiltreren. Echt zo'n Koude Oorlog-verhaal, met volgens mij een kern van waarheid. Eind van het liedje is dan dat ze in Den Haag weer eens gek worden van een bevriende bondgenoot die komt informeren naar wie Valkenier nou eigenlijk is."

Valkenier won een gerechtelijke procedure tegen de BVD zodat hij het recht had zijn eigen dossier in te zien. Enkele flinke delen daarvan bleken te zijn vernietigd. „Ach ja, zo gaan die dingen, ook in dit beschaafde land. Maar op een dag hoor je wel iets, of uit Zuid-Afrika, of ergens anders vandaan, waarmee ik iets kan. Of misschien gaan de BVD-archieven op een gegeven moment wel open. Dat gebeurt overal in de wereld met geheime dienstarchieven omdat de Koude Oorlog niet meer speelt. Behalve in Nederland, want hier is kennelijk veel te verbergen."

'IEDER KIND MOET KUNNEN SCOREN MET ZIJN EIGEN SUCCESVERHAAL'